

Tézisek:

1. Mint textilművész, aki motívumokkal építkezik és munkáit, belső érzelmek hatására készíti, szükségem volt a motívumok értésére. Érteni akartam azt, amit ösztönösen jól találtam ki, legalább is úgy gondoltam. Autodidaktaságom miatt próbáltam meg végig menni inkább a vizuális tényeken, a nyelvészet, néprajz, szokások, mesék összehasonlító elemzése helyett, de a történelmet nem lehetett megkerülni.

Érdekelt, miért tűntek el a tarsolylemezekről az addig folyamatosan fellelhető, s a nagyszentmiklósi kincsben is szereplő turulok, griffek, szarvasok, lovak, oroszlánok, ezek miért jöttek elő az árpád-kori kőfaragásban? Továbbá miért tűntek el maguk a tarsolylemezek?

2. A szimbolikus gondolkodásmód eszköztárát megismerni annyit jelent, mint a kultúra egyik fontos beszédmódját megtanulni, megérteni a gondolat kifejezésének egyedül a magyar emberre jellemző módját. A jelképek vállalásával egy csoporthoz való tartozást tudatosítunk. **Valójában az izgatott, hogy mi tarthatja életben, emlékezetben ezeket a különleges motívumokat, mint a szarvas, páva, galamb, életfa, és a sárkány. Mi adja az úgynevezett magyaros jelleget?**

Azt is furcsának találtam, hogy a palmetta motívum elterjedését a romanikában külföldi mesterektől származtatjuk, holott a tarsolylemezekben egy olyan kimagasló teljesítmény mutatkozik, mely akkor Európa más területein még nem volt. Előtte pedig, fellelhető akár a magyar kelta anyagban is. A kígyófonás is a kelta korig visszakövethető.

3. Mindenfajta vallási és hatalmi viszálykodás ellenére a kereszténységre áttérő magyarság még egységes lelkisége olyan erővel oltja át sajátos energiáit, jellemét, szemléletét a honfoglaláskori művészetből a romanikába, hogy máig ezt tarthatjuk a legmagyarabb szobrászati stíluskorszaknak.

4. Természetesen a népnevek, mint támpontok, történelmi fogódzók megtartása mellett látnunk kell, hogy egy népesség (ellentétben egy népnévtől) nem pattan elő a semmiből, a föld alól, hanem folyamatok eredménye. Az új név alatt feltűnő népek az ott élőket magukba olvasztják.

A sztyeppei civilizációban általában exogám házassági szokásokat találunk. A győztesek elrabolják a legyőzöttek asszonyait. (Dúl leányi legszebb kettő).→Keveredés. A peremvidékekre telepítik a legyőzött népeket, védelmi pozícióul.

A nyelvi sokszínűség és viszonylag autonóm uralmi struktúra, illetve a távoli külkapcsolatok miatt viszonylag gyorsan tűnnek fel és el államalakulatok és birodalmak. Ez nem járt a teljes népesség elvándorlásával, kiirtásával. A szövetséges törzsek közösségei vagy a behódolt népek gyakran felveszik az új államalakulat vagy vezető törzsszövetség nevét→ mimikri, amely a megváltozó hatalmi struktúra révén az egyes közösségek egy helyben maradása esetén is változásnak tűnhet. Ezekben az esetekben a motívumok árulkodóak lehetnek. A motívumok nagyon sokáig őrzik ősiségüket. Az ősképek a tudatalattinkat nyitják meg. Olyan képeket akarok létrehozni, amelyek ezt az összeolvadást fedik fel: a rétegek egymásra épülését, ellentétes irányút a régészével, aki szétválaszt.